

برجسب‌های سیاسی برای فرار از پاسخگویی/ از بلاای طبیعی تا مفاسد اقتصادی

پس از زلزله مهیب غرب کشور که به کشته شدن و مجروحیت تعداد زیادی از هم وطنان منتهی گردید عده‌ای به جای هم دردی با مردم و همراهی با نهادها و مسئولینی که مشغول امداد رسانی هستند ...

پس از زلزله مهیب غرب کشور که به کشته شدن و مجروحیت تعداد زیادی از هم وطنان منتهی گردید عده‌ای به جای هم دردی با مردم و همراهی با نهادها و مسئولینی که مشغول امداد رسانی هستند به سیاسی کاری برای تسویه حساب با منتقدین و مخالفان خود مشغول هستند، ایجاد شائبه مرتبط بودن آمار تلفات با مسکن مهر در این راستا می‌تواند مورد ارزیابی قرار گیرد، بررسی حوادث روی داده در چند سال گذشته نشان می‌دهد که عده‌ای به جای عمل به مسئولیت خود، پاسخگویی و تمکین به قانون، سیاسی کاری و سیاسی خوانی رویدادها را در پی گرفته و هیچ اهمیتی به مصالح مردم نمی‌دهند!

یکی از آفت‌های مهم در برخورد با حوادث و رویدادهای تاسف بار از زلزله گرفته تا آتش‌سوزی و همچنین پرونده‌های قضایی آفت سیاسی‌سازی و کاری و سیاسی خوانی این رویدادها و پرونده‌ها است، زلزله‌ای روی می‌دهد و در حالی که مردم با مصیبت‌های فراوان دست به‌گریبانند و نهادهای ذیصلاح مشغول رسیدگی به آسیب دیدگانند عده‌ای موضوع را سیاسی کرده و دست به تسویه حساب سیاسی می‌زنند!

در فاجعه اخیر زلزله این سیاسی کاری به خوبی خود را نشان داد، زمانی که همه نهادها به همراه مردم به میانه میدان آمده بودند تا اندکی از مصائب و آلام مصیبت‌دیدگان بکاهند به ناگاه معاون اول رئیس‌جمهور خسارت‌ها را به مسکن مهر مرتبط دانسته و خواستار برخورد با سازندگان این ساختمان‌ها شد. این بازی سیاسی که درست از لحظات نخست زلزله آغاز شده بود هنوز نیز ادامه دارد، کافی است کلمه «مسکن مهر» را در خبرگزاری‌ها جست و جو کنید و ببینید کسانی که تا دیروز یک حرفی را می‌زدند امروز سخن دیگری می‌گویند و یا همچنان به سیاسی خوانی فاجعه ادامه می‌دهند. این در حالی است که در همه کشورها در زمان مصیبت مردم و گروه‌های سیاسی دست به دست هم می‌دهند تا وطن خود را از گردنه سختی که گرفتار آن شده است عبور دهند ولی در ایران گروه‌ها و جریان‌های سیاسی مصائب را بزنگاه مناسبی برای تسویه حساب سیاسی می‌بینند و می‌دانند! تکذیب‌ها و تائید‌ها همچنان ادامه دارد

چنان چه گفته شد موج سیاسی کاری و سیاست بازی پس از فاجعه زلزله اخیر در غرب کشور که با اظهارات معاون اول رئیس‌جمهور آغاز شد همچنان ادامه دارد و در این راستا خبرهای متنوعی در رسانه‌ها منتشر می‌شود.

ایلنا که طی روزهای گذشته هم سو با برخی رسانه‌های معاند در صدد تشدید بحران در مناطق زلزله زده بوده است، به نقل از نیک کردار معاون عمرانی استاندار کرمانشاه تعداد کشته‌های مسکن مهر را ۱۰۰ نفر اعلام کرده بود.

با این وجود معاون عمرانی استاندار کرمانشاه در حاشیه نشست ستاد بحران سرپل ذهاب گفت: سخنان من تحریف شده است. من تعداد کشته‌ها در منازل خودمالکی اطراف مسکن مهر را اعلام کردم نه کشته‌های مسکن مهر را.

به گزارش مهر غفوری، معاون اداره کل مسکن و شهرسازی کرمانشاه تعداد کشته‌ها در مسکن مهر ناشی از زلزله بزرگ 3/7 ریشتری کرمانشاه را تنها ۲ نفر اعلام کرد.

از سوی دیگر احمد اصغری‌زاده، مهرآبادی قائم مقام وزیر راه و شهرسازی با تاکید بر اینکه پروژه‌های مسکن مهر مناطق زلزله زده کرمانشاه کاملاً پابرجا هستند که باعث کاهش چشمگیر تلفات جانی و مالی شده، گفت: برخی اظهارنظر افراد تحت تاثیر اخبار کذب بوده است.

به گزارش تسنیم وی افزود: در شهرستان سرپل ذهاب دو پروژه 20 واحدی و 576 واحدی توسط تعاونی‌های مسکن احداث شده که پروژه اول هیچ‌گونه آسیبی ندیده و پروژه دوم که دارای 24 بلوک بوده نیز از نظر سازه‌ای سالم و حتی یک سقف نیز از کل پروژه فرو نریخته است، این در حالی است که دیوارهای جانبی آن بلوک‌ها به خصوص در طبقات پایین با توجه به شدت زلزله 3/7 ریشتری تخریب شده است.

وظیفه‌ای که

بر عهده قوه قضائیه است

ارائه آمار متناقض از تعداد کشته‌های مسکن مهر در زلزله اخیر که همچنان ادامه دارد از یک سو ناشی از

سیاسی کاری برخی افراد و شخصیت‌ها است که به دنبال تسویه حساب با منتقدین و مخالفان خود هستند و می‌خواهند بر روی ناکامی‌ها و زلزله‌های خود پرده‌ها بکشند ولی وظیفه دستگاه قضا را نیز در این میانه نباید نادیده گرفت.

پس از زلزله شدید غرب کشور آمار متناقضی از تعداد کشته‌ها و زخمی‌ها مسکن مهر داده شده است که از دو نفر تا بیش از صد نفر را شامل شده است، طبیعی است که برای کشته شده‌ها و زخمی‌ها زلزله اخیر گواهی فوت صادر شده است و قوه قضائیه می‌تواند از پزشکی قانونی تمامی گواهی‌ها را خواسته و با بررسی محل فوت آن به غائله و بازی‌های سیاسی پایان دهد.

طبیعی است که کشته شده‌ها و زخمی‌ها زلزله اخیر دارای اسم و مکان زندگی بوده‌اند و بررسی این مسئله کار مشکلی نیست و در حالی که ماجرا به سادگی قابل بررسی است مشخص نیست چرا برخی گروه‌ها، احزاب و شخصیت‌ها مسئول و غیر مسئول این گونه آمار متناقض ارائه داده و دنبال ماهی‌گیری از این فضای به وجود آمده هستند؟!

از پلاسکو تا زلزله؛ این بازی چه زمانی پایان می‌یابد؟!

نگاهی به حوادث و رویدادهای چند سال اخیر به خوبی نشان می‌دهد که بازی سیاسی با مصیبت‌ها و آلام مردم سابقه‌ای دور و دراز دارد. از پلاسکو تا زلزله اخیر عده‌ها و کوشیده‌ها را می‌توان دید که به جای تلاش برای حل مشکلات نمک به زخم پاشیده و خود را بالا بکشند.

کافی است به گزارش‌ها و نشریات زنجیره‌ها و روزهای پس از فاجعه پلاسکو نگاهی از سر دقت بیندازیم، 30 دی سال گذشته پلاسکو دچار آتش سوزی شد و ده‌ها نفر از هم وطنانمان از جمله آتش نشان‌ها و فداکاری دچار سانحه شده، کشته و یا زخمی گردیدند.

روزنامه‌ها و زنجیره‌ها در شماره روزهای پس از فاجعه از ابعاد مختلفی این رویداد را بررسی و به ماهیگیری سیاسی از این ماجرای تلخ پرداختند.

روزنامه شرق در گزارشی با اشاره به اینکه «...»؛ اشاره به اینک «...»؛ طور کلی شهرداری‌ها، مؤسسات عمومی غیردولتی و ای هستند که در واقع حکومت‌ها و محلی (بدون قدرت سیاسی) محسوب می‌شوند؛ نوشت: «...»؛ سازمان آتش‌نشانی و خدمات ایمنی شهرداری تهران؛ یکی از زیرمجموعه‌ها و شهرداری تهران است که مسئولیت حفظ و تأمین ایمنی ۱۲ میلیون شهروند ساکن در پایتخت را بر عهده دارد. این سازمان علاوه بر عملیات آتش‌نشانی و نجات و امداد، به گسترش فرهنگ ایمنی و افزایش میزان آگاهی تخصصی مردم در زمینه ایمنی با هدف پیشگیری از حوادث نیز می‌پردازد.

نویسنده در ادامه، هدف اصلی خود یعنی هجمه به شهرداری را پیگیری کرده و نوشت: «...»؛ براساس ارقام رسمی، بودجه مصوب سال جاری شهرداری تهران بالغ بر ۱۷ هزار و ۸۰۰ میلیارد تومان است که کمتر از یک درصد آن به آتش‌نشانی و خدمات ایمنی اختصاص دارد؛ در حالی که بنا بر گفته شهردار تهران و سایر مسئولان شهری، این سازمان نیاز به ادوات و تجهیزات مدرن در زمینه مهار آتش و سایر حوادث مشابه دارد، اما در برنامه‌ریزی‌ها به این نیاز توجهی نمی‌شود.

روزنامه زنجیره‌ها و ای آرمان نیز بر روی آوار پلاسکو از تیتراژ «...»؛ آینده مبهم تهران؛ استفاده کرد تا نشان دهد از مصیبت مردم و شهادت آتش‌نشانی‌ها به دنبال کاسبی سیاسی است.

این روزنامه در صفحه نخست خود بدون هیچ‌گونه اشاره‌ها و تلاش‌ها و مجاهدانه صورت گرفته از سوی نهادهای مسئول تنها به بیانیه‌ها و تسلیت جریان سیاسی نزدیک به خود پرداخته و در یکی از سوتیترها تاکید کرد: «...»؛ وزارت کشور اختصار داده بود، شهرداری عمل نکرد.

آرمان در گزارش مرتبط با فاجعه پلاسکو نیز به جای پرداختن به مجاهدت‌ها و صورت گرفته، شهرداری را مقصر به شهادت رسیدن آتش‌نشانی‌ها و نشانان فداکار خوانده و نوشت: سال گذشته ۱۴۰ میلیارد تومان اعتبار از محل دو درصد عوارض برای ارتقای تجهیزات آتش‌نشانی مصوب شد. براساس آخرین گزارشات، تاکنون ۲۵ میلیارد تومان از این منابع به آتش‌نشانی پرداخت شده است.

این روزنامه زنجیره‌ها و ای همچنین در یادداشتی دیگر باز شهرداری را هدف حملات خود قرار داده و نوشت: شهرداری به عنوان یک نهاد سازمان اداره‌کننده شهر نمی‌تواند و نباید منتظر اجازه کسانی باشد که شاید هرگز به این‌گونه امور فکر نکرده باشند. فروریختن این ساختمان که عمدتاً محل کارگاه‌ها و تولید پوشاک آماده بود، راه توسل و واردات این تولیدات از خارج را بازرگانی و شهرداری و شورای شهر باید تمهیدات لازم برای جلوگیری از وقوع این حوادث را به عمل می‌آوردند و یا آتش‌نشانی را تقویت می‌کردند، لازم است پاسخگوی این واقعه باشند.

روزنامه زنجیره‌ها و ای آفتاب یزد نیز در گزارش‌ها و متعده و به نقل از چند حقوقدان وابسته به جریان اصلاحات، شهرداری را مقصر خوانده و نوشت: «...»؛ از روزی که شهرداری سکوی شهردار به طرف کاخ ریاست جمهوری شد، مدیریت شهرداری تهران از مدیریت بنیانی و بنیادی به یک مدیریت ظاهری، ظاهر و ساز، رنگ‌ها و لعابی تبدیل شد. نورافشانی و گل‌کاری در تهران انجام شد، اما دریغ از کارهای بنیادی.

باور و نظر من شهرداری مقصر اصلی است.؛
روزنامه مردمسالاری نیز با سیاسی کردن فاجعه پلاسکو در تناقضی عجیب و در ستون سرمقاله نوشت: «؛
سیاسی، نه فقط نسبت به این حادثه، بلکه نسبت به هر حادثه دیگری که با جان انسانها سر و کار دارد مذموم است.
به همین دلیل وظیفه همگان این است که بدون نگرش سیاسی به این حادثه بنگرند [ولی] شهرداری مقصر اصلی
حادثه است، چراکه با مالکان ساختمان پلاسکو مماشات کرد.»؛

این سیاسی کاری و ماهیگیری از فاجعه روی داده در روزهای بعد نیز ادامه یافت و مدعیان اصلاحات که شهردار
تهران را رقیب نامزد مطلوب خود در انتخابات جاری می دیدند دست به تسویه حساب زده و از هیچ اتهام اثبات
نشده ای دریغ نکردند.

حرامخواری پشت دیوار سیاست!
البته این تنها رویدادها و فجایعی چون آتش سوزی و زلزله نیست که با آفت سیاسی کاری روبرو است، در
رویدادهای اجتماعی، اقتصادی و قضایی نیز کشور ما با این بلیه دست به گریبان است.

اردیبهشت ماه سال گذشته فیش های برخی مدیران دولتی منتشر شد که نشان می داد این مدیران در
ازای کاری که انجام داده و یا نداده اند حقوق های نجومی گرفته اند، این حقوق های حرام به شدت
با واکنش منفی جامعه مواجه شد و مردم خواستار برخورد قاطعانه دولت و مسئولین دستگاه قضا با نجومی بگیران
گردیدند، با این وجود روزنامه های زنجیره ای و حامیان دولت به جای مطالبه از مسئولین برای رسیدگی
درست و بلادرنگ به این حقوق ها و فیش های نجومی خواسته به حق مردم و رسانه ها را
سیاسی خوانده و از مدیران ویژه خوار حمایت و دفاع کردند!

نگاهی به اظهارات مقامات دولتی در یک ساله پس از افشای فیش های نجومی به خوبی نشان از آن داشت که
آنان اصولا به برخورد با این حرامخواری اعتقادی نداشته و هر انتقادی را بازی سیاسی می دانستند و
می پنداشتند در حالی که همه چیز روشن و مشخص بود، عده ای حقوق های صدها میلیونی و
حرام گرفته بودند و به فرموده رهبر معظم انقلاب شایستگی تصدی سمت های دولتی را نداشتند ولی ویژه
خواران پشت دیوار سیاست مشغول کار بودند و به انتقاد ها و فریادها واقعی نمی نهادند!

متهمانی که نمی خواهند پاسخگو باشند!
مورد دیگری که می توان بدان پرداخت متهمینی هستند که در سالیان گذشته به محکمه فراخوانده
شده اند و چون فضا را بر خود تنگ می بینند به جای پاسخگویی قوه قضائیه را به سیاسی کاری متهم
می کنند.

در روزها و هفته های گذشته پرونده های متعدد مرتبط با برخی شخصیت های مرتبط با
دولت های نهم و دهم در حال رسیدگی بوده است که این افراد به جای پاسخگویی دست به بازی های
عجیب زده اند، آنان دستگاه قضا را به سیاسی کاری متهم می کنند ولی همگان می دانند که چه کسی
سیاسی کار و سیاست باز است، آنان که عمل به مر قانون را می خواهند و یا کسانی که به جای پاسخگویی
دست به حرکات بچگانه زده و خواستار عبور از قانون می شوند!؛

و صد البته این مسئله اختصاص به یک جریان سیاسی خاص که گفته شد نداشته و ندارد، در سالیان گذشته بسیاری از
مدعیان اصلاحات که برای پاسخگویی به دادگاه به خاطر مفاسد اقتصادی و اجتماعی خود فراخوانده شده اند به
جای پاسخگویی در رسانه ها مدعی شده اند که برخورد با ما سیاسی است و...!
مفاسد اجتماعی که

لباس سیاست پوشیده اند!
از دوره اصلاحات تاکنون برخی گروه ها و شخصیت ها و محبوبیت خود را در حمایت از مفاسد اخلاقی و یا باز
گذاشتن درها برای رخ دادن چنین مفاسدی دیده اند، شعار «حجاب اختیاری»؛ در حالی که ضرورت
حفظ آن نص صریح دین مبین اسلام است را می توان در این راستا مورد ارزیابی قرار داد.

زمانی که به روزنامه های زنجیره ای و گفته ها و نوشته های مدعیان اصلاحات نگاهی از سر
دقت می اندازیم می بینیم که آنان مقابله قانونی و دینی با مفاسد را نیز سیاسی می بینند و
خواستار تعطیلی هر نوع برخورد قانونی با مفسدین هستند.

در این راستا برخورد با تخلفات و جرائمی چون «؛ توزیع و مصرف مشروبات الکلی، فروش و نصب تجهیزات ماهواره
به صورت غیرقانونی، پخش و فروش فیلم های غیراخلاقی در سطح کشور و همچنین گشت و گذار در
خیابان ها به صورت زننده و نامشروع»؛ از سوی مدعیان اصلاحات سیاسی خوانده می شود، از
منظر این گروه ها مسئله ای به نام قانون وجود ندارد و هر حرکتی سیاسی است ولو خلاف آن ثابت شود
و محرز باشد.

قانون صریحی که دولت و مجلس
به آن تمکین نمی کنند!

در هفته های گذشته نیز موضوع «عضو زرتشتی شورای شهر یزد»؛ در روزنامه های

زنجیره‌ای و اظهارات مدعیان اصلاحات زیاد دیده می‌شود. آنان مدعی هستند که شورای نگهبان به صورت غیرقانونی حق یک منتخب را از او سلب کرده و او را از شورای شهر یزد بیرون انداخته است! این در حالی است که موضوع در قانون به عیان مشخص شده و شورای نگهبان بر اساس رسالت و وظیفه قانونی خود پیش از برگزاری انتخابات مسئله را به مجلس شورای اسلامی و دولت اعلام کرده بود که از ثبت نام اقلیت‌های دینی خودداری کنند. با این وجود عمل به مرقانون از سوی شورای نگهبان نیز از سوی مدعیان اصلاحات سیاسی و برخورد با یک جریان خاص دیده می‌شود همانند بسیاری از دوره‌های برگزاری انتخابات که احراز صلاحیت ثبت نام کنندگان به عنوان وظیفه قانونی شورای نگهبان از سوی مدعیان تحمل نشده و سیاسی خوانده می‌شود. کوتاه سخن آنکه کشور ما با آفت سیاسی کاری روبرو است، عده‌ای بر روی آلام و مصائب مردم برای تسویه حساب با مخالفان خود بازی سیاسی می‌کنند و گروهی دیگر نیز هر نوع برخورد با متخلفان سیاسی، اقتصادی و اخلاقی را سیاسی می‌خوانند! راهکار بازگشت به قانون و تمکین به آن است راهکاری که برخی نمی‌خواهند به آن تن دهند و اسب خود را در رویدادها و تحولات می‌رانند هر چند به ضرر مردم و کشور باشد.